

[Hans Hedtoft.]

er simpelthen afgørende for landets udenrigspolitik fremover.

Vor henstilling er ikke alene i nøje overensstemmelse med de bestræbelser, der blev udfoldet af den socialdemokratiske regering, hvortil den ikke blot fik tilslutning fra de nuværende regeringspartier, men også bistand fra Norges regering, fordi Norge ligesom Danmark i høj grad har interesse i den stærkest mulige militære dækning af Syd-slesvig og Holsten. Skal en sådan dækning imidlertid have mere end symbolsk værdi, skal den være af virkelig militær og sikkerhedsmæssig værdi, må man regne med helt andre styrker, altså NATO-styrker, end dem, der hidtil har været tale om.

For helt for tinget og offentligheden at klargøre det sagligt fuldstændig logiske socialdemokratiske standpunkt, som forsvarsministeren så ubetænksomt har forvrænget, beder jeg også statsministeren bekræfte to meget væsentlige ting.

1) Er det ikke rigtigt, at Danmark, da det vedtog at forberede 18 måneders tjenestetid, havde grund til at regne med, at der uden et forøget dansk bidrag af NATO ville være gennemført en stærkere militær dækning af Sydslesvig og Holsten end den, der eksisterede i december 1951?

2) Har vi ikke haft grund til at gå ud fra, at andre Atlantpagtlande med de militære eksperters billige havde godkendt, at danske militære styrkers opgave som et led i helheden var begrænset til forsvar af dansk rigsområde, hvis dette angribes? Har vi fra socialdemokratisk side efter alle de oplysninger, vi har fået af regeringen, ikke været helt i overensstemmelse med virkeligheden, når vi er gået ud fra dette som en selvfølge?

Må jeg så efter at have stillet disse spørgsmål til den højtærede statsminister vende tilbage til den tidligere citerede udtalelse af forsvarsministeren her i tinget den 31. oktober i fjor om de forudsætninger, der skulle opfyldes af Atlantpagtorganisationen, før 18 måneders tjenestetiden kunne gennemføres i Danmark, forudsætninger, som ikke var i orden den 31. oktober i fjor, hvad der skulle være forklaringen på, at ministeren tøvede med at fortælle offentligheden, hvornår 18 måneders tjenestetiden ville træde i kraft. Jeg vil gerne bede den højtærede forsvarsminister om at underrette tinget om disse forudsætninger, idet jeg stadig går ud fra, at ministeren ikke kan

have tænkt alene på de bristede forhåbninger om amerikansk byggemateriel og våbenleverancer. Nu har vi i dag fået at vide, at forsvarsministeren allerede i juli måned 1952, jeg gentager, efter forsvarsministerens redegørelse til tinget nu, at i juli måned 1952, altså 4 måneder efter at den norske regering havde varslet tilbagetrækning af de norske styrker, påbegyndte den danske forsvarsminister en meningsudveksling med general Ridgway om den militære dækning af Slesvig-Holsten fra foråret i år, en meningsudveksling af vidtrækkende betydning og en meningsudveksling, som vi ingen anelse har haft om. I september i fjor fortsættes denne meningsudveksling, stadig ifølge forsvarsministerens oplysninger i dag. Heller ikke ved denne lejlighed bliver socialdemokratiet underrettet, skønt han på det tidspunkt erklærer overfor general Ridgway, at man vil forsøge på at få det danske Tysklandskommando forhøjet med ca. 2 500 mand. Jeg spørger dette høje ting, og jeg spørger i særdeleshed den højtærede forsvarsminister, som holder taler overfor offentligheden, hvor forsvarsministeren insinuerer, at vi spiller hasard med tingene, om man finder, at en sådan fremgangsmåde overfor et oppositionsparti, der sammen med regeringen tegner for udenrigs- og forsvarspolitikken, er fair og loyal.

Først i januar måned i år får repræsentanter for socialdemokratiet af regeringen en udførlig redegørelse for de forhandlinger, der altså er foregået gennem næsten et år. Den socialdemokratiske rigsdagsgruppe benyttede derefter, det erkender jeg, ca. 10 dage til at tage stilling til det problem, regeringen havde beskæftiget sig med næsten et år. Det har været vore samarbejdsvilkår. Det er altså et år, siden den norske regering underrettede den danske regering om, at de norske dækningsstyrker ville blive trukket tilbage fra maj måned i år.

Forsvarsministeren har i dag meddelt os, at han i den anledning i midten af februar og slutningen af april var i Oslo for at søge kontakt med norske regeringskredse angående dette spørgsmål. Jeg beder i den anledning om at få oplyst, hvad udtrykket „kontakt“ dækker. Jeg vil gerne have oplyst, hvilke henvendelser den samlede danske regering i anledning af underretningen fra den norske regering har foretaget overfor hele den norske regering, idet jeg må gå